

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni poświatycznych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

	rocznie	półrocznie	kwartalnie	miesięcznie
W miejscach	24 koron	12 koron	6 koron	2 korony
W Austro-Węgzech	32 „	16 „	8 „	2 kor. 70 h.
z jednorazową przesyłką poczt.	38 „	19 „	9 kor. 50 h.	3 „ 20 „
z dwurazową	44 „	22 „	11 koron	4 „ —
W Państwie Niemieckim	36 „	18 „	9 koron	3 „ —
W innych państwach	48 „	24 „	12 „	4 „ —

Prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 3. Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. Dla rozmów zamiejscowych 1572. Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 857.484.

Rekopisów nadsyłanych Redakcja nie zwraca. We Lwowie sprzedawano numerów po 12 hł.: w Biuro dzienników S. Sokółowskiego, ulica Jagiellońska 8 i w Biuro Pichna, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

WYDANIE PORANNE

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscowa: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscowa: Administracja „Nowej Reformy“. — Główna trafikarna w Ryńku. — Agencja J. Hopasa i A. Salomonowej, ul. Szczepańska 9; Biuro dzienników M. Hupczyca, ul. Jagiellońska 7; Trafika w Sukienicach.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) przyjmują: We Lwowie Biuro dzienników: A. Buchstab, ul. Karola Ludwika 21, S. Sokółowski, ul. Jagiellońska 8. — W Jarosławiu A. Amster. — W Tarnowie M. Rockach. — W Wiedniu Herman Goldschmid (sprzedawca oddzielnych numerów), I. Wollzeile 6. — M. Dukes Nachfolger, Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wrocławiu). — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — H. Schalek (Wollzeile). — W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur, 61 Rue Rougemont.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 24 hł. za każdy następny raz 18 hł. — Nadesłane po 80 hł. od wiersza. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany, pierwszy raz 40 hł. — Załączniki do „Nowej Reformy“ (prospekty, cirkularze, ogłoszenia i t. p.) przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

Sprawa Koła sejmowego.

Wbrew wszelkim racjom, które przedstawiały kilkakrotnie na tem miejscu, Sejm nawet na krótkie posiedzenie dla uchwalenia projektu budżetowego na drugie półrocze zwołany już prawdopodobnie nie będzie. Wobec tego staje się aktualną kwestya zwołania Koła sejmowego i rozstrzygnięcia sprawy Rady narodowej. Wybory sejmowe na podstawie nowej ordynacyi odbędą się w jesieni. Znaczenie ich będzie bardzo duże. W nowym Sejmie bowiem wytworzą się nowe stosunki, dokonają się nowe układy sił partyjnych, odsłonią się podstawy współdziałania i współzawodnictwa reprezentacji obu narodowości. Nowy Sejm w wielu dziedzinach życia publicznego postawi nie jurydyczne, ale faktyczne precedensy. On będzie powołany do wytyczenia kierunku rozwoju dla wielu pierwszorzędných spraw na gruncie nowej konstytucyi krajowej. Pod pewnym względem Sejm ten będzie więc niejako — konstytuanta...

Interes nasz narodowy wymaga więc szczególnej troski i zabiegliwości, aby polska reprezentacja w tym nowym Sejmie dawała gwarancje, że to otwarcie nowego rozdziału w historii kraju naszego potrafi dobrze pomyśleć i — napisać, że te pierwsze kroki na nowej drodze postawi pewnie, śmiało a — właściwie. Cały bowiem taniec na nie się może nie przydać, jeżeli się na początku właściwego „pas“ nie znajdzie.

A zabezpieczenie nowemu Sejmowi takiej właśnie najlepszej polskiej reprezentacji zawsze trudne, w dzisiejszych warunkach jest jeszcze z szeregiem szczególnych trudności połączona. Przedewszystkiem osad ważni między partjami polskimi, która towarzyszyła uchwaleniu reformy wyborczej, nie zniknęła. Pozostał on nadal. Pozostały rozmaite nalogi, uprzedzenia, żale, ambicje, które przetrwały kwestyę samą, do jakiej się bezpośrednio odnosiły, i ujawniały niewątpliwie swoje istnienie przy pierwszej lepszej sposobności w ciągu kampanii wyborczej. Poza tem sam rozwój życia publicznego w kraju wytworzył cały szereg nowych czynników politycznych, dotąd nieznanymi i niewypробowanymi, o których się wie, że będą działały bardzo energicznie, ale się wcale nie wie, jak mianowicie będą działały.

Wszystko to już z góry potrzeba wziąć pod uwagę, jeżeli się chce w ten nowy okres życia naszego kraju wejść z pewnym minimum świadomości celów i środków. Najwyższą naszą władzą polityczną, Koło sejmowe, — ma więc w tym względzie bardzo wiele i bardzo pilnych rzeczy do zrobienia. Przedewszystkiem musi ono znaleźć właściwą konstrukcję i zakres działania dla tej swojej emanacji, którą jest Rada narodowa. Sprawa zrekonstruowania jej i zregenerowania jest szczególnie delikatną i trudną.

Nowa ordynacja sejmowa przez wydzielenie mandatów ruskich zmniejsza bardzo znacznie teren walki wyborczej między obiema narodowościami. Odpowiednio też zmniejsza się lub przynajmniej modyfikuje to główne zadanie Rady narodowej, którem jest bronienie przez nią interesów narodowych w kampanii wyborczej. W ciągu długoletniej praktyki ustaliła się jednak znacznie szersza interpretacja pojęcia obrony interesów narodowych przy wyborach. Znajdowała ona zastosowanie nie tylko tam, gdzie zachodziło niebezpieczeństwo utraty mandatu poselskiego na rzecz żywiołu niepolitycznego, ale także i tam, gdzie o ten mandat ubiegali się kandydaci Polak, nie uznający jednak obowiązku solidarności narodowej. Przy wyborach parlamentarnych kryterium to jest jasne i wyraźne, ponieważ w parlamencie in-

stytucyjną solidarności narodowej jest Koło polskie. Stosunek więc do Koła polskiego każdego kandydata jest wystarczającym kryterium w tej kwestyi. Bez porównania mniej jasno przedstawia się ta sprawa w wyborach sejmowych. W Sejmie bowiem solidarność narodowa nie wieleliła się dotąd w żadnej instytucyi i istnieje tylko jako nakaz moralno-polityczny.

Niezawodne więc znamiona charakteru narodowego kandydatów polskich do Sejmu potrzeba będzie dopiero ustalić. Powołana do tego będzie w pierwszym rzędzie — Rada narodowa. Aby zaś ona mogła uczynić to dobrze i z rzeczywistym narodowym pożytkiem, potrzeba zorganizować ją tak, aby skład jej wykluczał o ile możności z góry wszelkie nadużycia jej władzy w celach partyjnych. A niebezpieczeństwo skłonności, przynajmniej jeżeli już nie do świadomych wręcz nadużyć, to w każdym razie do uczynienia omawianych wyżej kryteriów — zbyt elastycznych, niewątpliwie istnieje. Potrzeba mu z góry zapobiedz w imię tego wielkiego interesu narodowego, który wymaga, abyśmy w nowym Sejmie uzyskali reprezentację, zdolną do podjęcia tych wielkich i trudnych zadań, które ją tam na wszystkich polach działalności sejmowej czekają.

Budżet austriacki.

(Telefonicznie.)

Wiedeń, 4 czerwca.

Wnieiony wczoraj przez rząd do prezydium Rady państwa projekt budżetu wykazuje wzrost wydatków w porównaniu z r. u. o przeszło 260 milionów koron, co wynika głównie z nadzwyczajnych kredytów wojskowych, uchwalonych w delegacyach. Jeżeli więc budżet mimo wykazuje formalnie nadwyżkę 260.000 koron, to możliwem to było tylko przez ogromne naciągnięcie dochodów podatkowych, łącznie z nowymi podatkami, uchwalonymi w ostatniej sesyi parlamentu. Ale i to równowaga budżetu była możliwa tylko przez zupełne prawie zaniechanie wszystkich inwestycji.

Na inwestycje kolejowe budżet nie przeznacz więcej, jak 10 milionów koron razem. Na budowę telefonów i inne podobne inwestycje kolejowe nie ma w budżecie żadnych kredytów. Na zniszczenie malej loteryi, w którym to celu stworzono właściwie loteryę klasową, budżet nie zawiera żadnej pożyczki. Natomiast wykazuje budżet czysty dochód z loteryi klasowej w kwocie około 14 milionów koron, po potrąceniu 54 milionów koron na wygrane i koszty administracji.

Koszta pragmatyki służbowej urzędniczej wstawione są do budżetu w kwocie 30 milionów koron. Podwyższenie etatu pensyjnego z powodu wprowadzenia pragmatyki służbowej, obliczone jest na 13 milionów koron. Ministerstwo skarbu jednak nazywa te pożyczki wizorycznymi, gdyż sądzi, że w rzeczywistości koszty będą znacznie większe.

Z nowych podatków, uchwalonych w czasie ostatniej sesyi parlamentu, wstawione są o prócz podatku wódezanego w wysokości 36 milionów koron: zwiększony dochód z podwyższonego podatku osobisto-dochodowego w kwocie 36.700.000 koron, oraz dochody z podatków od tanytem, szampańa i towarzysztw akcyjnych.

Na przekazywania na rzecz krajów znajduje się w budżecie pożyczka w kwocie 40 milionów koron.

Podatki bezpośrednie, jak realne i podatek osobisto-dochodowy preliminaruje się w budżecie w kwocie 50 milionów więcej, podatki pośrednie jak konsumpcyjny, podatek od stempli, od biletów kolejowych i dochód z celu prelimi-

nuje się więcej o 24 miliony koron, ze soli o 300.000 koron więcej, z kolei państwowych o 22 miliony koron więcej, z poczt i telegrafów o 20 milionów koron więcej.

Oprócz tego znajduje się w budżecie żądanie upoważnienia do operacji kredytowej w kwocie 233 milionów koron.

Ogółem więc budżet przedstawia się pod względem podatków produktywnych i inwestycyj bardzo niekorzystnie. Na budowę kolei lokalnych budżet nie zawiera żadnej pożyczki.

Wiedeń, 4 czerwca.

„N. Fr. Presse“ krytykuje ostro postępowanie rządu z powodu wniesienia tego przedłożenia do prezydium Izby, twierdząc, że wedle ustawy rząd obowiązany jest wnieść do parlamentu a nie do prezydium. Przez wniesienie do prezydium rząd nie czyni zadość przepisom ustawy. Zamiar rządu ogłoszenia budżetu w drodze paragrafu 14. nie da się bynajmniej w ten sposób ukryć.

Rodzianko ponownie prezydentem Dumy.

(Telegr. „N. Reformy“.)

Petersburg, 4 czerwca.

(Pet. ag.) Na wczorajszym posiedzeniu Dumy wybrany został Rodzianko ponownie prezydentem; wiceprezydentem wybrano bar. Sekreta. Przy wyborze 217 głosów oświadczyło się za Rodzianką a 9 przeciw, 205 było za bar. Sekretrem a 21 przeciw niemu. Opozycja, składająca się z progresistów, kadetów, członków partji pracy i socyalistów, nie brała udziału w wyborze.

Rodzianko zajął miejsce wśród żywych oklasków centrum i prawie i wyraził Dumie podziękowanie za ponowny wybór, poczem wżwał posłów do wzajemnej tolerancji i napominał ich, aby unikali smutnych zajęć, któreby mogły rzucić złe światło na Dumę.

Następnie proklamowano pierwszym wiceprezydentem bar. Sekreta, albowiem pierwszy wiceprezydent Protopop, październikowiec, rzekł się tej godności na rzecz Sekretka.

Krytyczna sytuacja w Albanii.

(Telegr. „N. Reformy“.)

Zwycięstwa powstańców.

Rzym, 4 czerwca.

Agencja Stefaniego donosi z Durazzo pod datą onegdajszą: Powstańcy obsadzili Krufę. Trzej delegaci powstańców przybyli tu, aby zaprosić członków międzynarodowej komisji na konferencyę, która prawdopodobnie dziś się odbędzie, a której celem ma być ostateczne porozumienie co do żądań powstańców. Sytuacja w mieście jest niezmieniona.

Durazzo, 4 czerwca.

Sytuacja przedstawia się bardzo krytycznie. Okazuje się, że ludność Krui, złożona w połowie z muzułmanów, w połowie z chrześcian, musiała się poddać. Z jednej bowiem strony grozili jej powstańcy, z drugiej znowu strony żandarmi rządowi, przysłani na pomoc, przeszli na stronę powstańców, którzy wkroczyli następnie do miasta, wnosząc okrzyki na cześć sultana.

Obawiają się też upadku Elbasany. Miejscowości Pekinie znajduje się już w rękach powstańców. Słychać, że powstańcy zamierzają maszerować na Durazzo.

Durazzo, 4 czerwca.

Zaloga Krui, która została przez powstańców zmuszoną do opuszczenia twierdzy z po-

wodu odcięcia jej dowozu żywności i wodociągów, udała się do Alessio a stamtąd okrętem do Durazzo.

Minister skarbu Noga wrócił z Alessio, dokąd wysłano go po posiłki. Posiłki przybyły z Alessio, składają się z mahometan pod wodzą Husiniego i z Mirdytów, oraz garści Malissorów. Wysadziły ich na ląd łodzie austriackie i włoskie.

Rzym, 4 czerwca.

Dzienniki rzymskie przedstawiają sytuacyę w Durazzo bardzo pesymistycznie i żałują, że w ostatnim czasie zwyciężyły znowu wpływy austriackie, które pokrzyżowały wszystkie plany Włoch i posła włoskiego Aliottiego.

Dzienniki wyrażają też niezadowolnienie z powodu sprowadzenia do miasta Malissorów i czynią księciu zarzut, że chce obrazić muzułmanów, a jeżeli przyjdzie do wojny religijnej, to winę poniesie tylko książe.

Próby pojednania.

Wiedeń, 4 czerwca.

„W. All. Ztg.“ dowiaduje się, że rząd angielski jest obecnie bardziej skłonny do udziału w międzynarodowej ekspedycyi do Durazzo, natomiast rząd niemiecki odmawia udziału w takiej wyprawie.

Durazzo, 4 czerwca.

Międzynarodowa komisja kontrolna otrzymała od powstańców list z doniesieniem, iż przybycie Malissorów do Durazzo utrudni porozumienie się z księciem. Przewodniczący komisji udał się natychmiast do księcia na konferencyę, na której postanowiono odesłać Malissorów.

Durazzo, 4 czerwca.

Książe przyjął oficerów eskadry austro-węgierskiej.

Essad pasza wraca do Albanii?

Rzym. Rzymskie dzienniki poranne donoszą dzisiaj, iż Essad pasza już w najbliższym czasie wróci do Albanii, gdzie przypadnie mu zadanie pogodzenia księcia z Albańczykami mahometanickimi, którzy najchętniej widzieliby na tronie księżęcego mahometanina.

Pogłoska o ponownej ucieczce ks. Wieda.

Paryż. Korespondent „Journalu“ donosi z Durazzo, iż książę Wilhelm czyni przygotowania do opuszczenia stolicy. Książę rzekomo pod osłoną 9000 katolickich Malissorów z księciem ich Prek Bib Dodą uda się do Skutari, gdzie oddano mu do dyspozycji koszary tamtejsze dla pomieszczenia swej straży. W konaku /w Durazzo pakują już kufry, a opuszczenie Durazzo przez księcia wygląda na ucieczkę i pierwszy krok do zrzeczenia się tronu.

Skutari, 4 czerwca.

Mudir z Lamy urządził liczne zgromadzenia ludowe, które uchwały wiernie wytrwać przy księciu Wilhelmie i walczyć za niego.

Przesilenie gabinetowe w Serbii.

(Telegr. „N. Ref.“)

Belgrad, 4 czerwca.

Król Piotr, który onegdaj przyjął dymisy gabinetu, powołał wczoraj do siebie ówczesnego prezydenta skupczyny Nikolicza, także przywódcę opozycji w sprawie utworzenia bloku. Wynik konferencyi jeszcze nieznany.

Belgrad, 4 czerwca.

Jak w tutejszych kołach politycznych oświadcza, Król gotów był powierzyć Pasiecznikowi kierownictwo nowych wyborów do skupczyny pod warunkiem, że rozporządzenie co

do pierwszeństwa władz cywilnych przed wojskowymi, które wywołało opozycyę korpusu oficerskiego, zostanie cofnięte albo ograniczone tylko do terytorjum staroserskiego. W radzie ministrów, na której Pasiecznik przedłożył ten wniosek, rozprawy, uchwalono jednak utrzymać w całej pełni rozporządzenie. Wobec tego król z wyrazami ubolewania przyjął dymisy gabinetu.

Co do dalszego rozwoju przesilenia, sądzą, że król po wysłuchaniu opinii przywódców opozycyi, powierzy misyę utworzenia gabinetu młodoradykalnym, nacjonalistom i postępowcom, którzyby mieli utworzyć wspólny blok. Ponieważ jednak młodoradykali, jako najsilniejsza partya opozycyjna, nie chcą utworzyć wspólnego gabinetu z innymi partjami opozycyjnymi, jest możliwem, że przyjdzie między koroną a Pasiecznikiem do kompromisu.

Dziennik „Zwono“ ogłasza oświadczenie jednego rzekomu wpływowego ale nie wymienionego staroradykali, iż partya staroradykalna obecnie podejmie walkę przeciw oficerom.

Echa manifestacyi prusofilskiej

W sierpniu z. r. podczas pobytu cesarza Wilhelma w Poznaniu udekorowano i iluminowano Bazar, jedną z głównych tamtejszych polskich instytucji kulturalnych, a część polskiej szlachty była na królewskim zamku i brała udział w przyjęciu cesarza. Ta próba ugodowa wypadła niefortunnie, gdyż spotkała się z niedowierzaniem Niemców, a w społeczeństwie polskiem, które właśnie znajdowało się pod wrażeniem ustawy o wywaszczeniu, wywołała oburzenie. Ziemiańskie „Centrum obywatelskie“ i narodowa demokracja daly hasło do bojkotowania Bazaru i sfer w nim rządzących. Jednak gdy minęło pierwsze rozdrażnienie, okazało się, że w interesie dobra publicznego lepiej będzie bojkotu zaprzestać. Życie bowiem towarzyskie i kulturalne Polaków w Poznaniu związane jest w pewnej mierze z terenem Bazarowym. Także zarząd Bazaru pragnął zgody i w styczniu doszło do porozumienia. Zgodzono się nie omijać Bazaru pod poufnym warunkiem, że hr. Ignacy Mielżyński z Iwra, który jako prezes rady nadzorczej Bazaru był odpowiedzialnym za udekorowanie gmachu, z tego stanowiska ustąpi. Ten warunek został przyjęty, hr. Mielżyński ustąpił, a w prasie pojawiło się jednoznaczne oświadczenie, że sprawa Bazaru jest załatwiona, i bojkot ustał.

Tymczasem teraz odbyło się walne zgromadzenie akcyonaryuszów Bazaru, które wybrało hr. Mielżyńskiego wprawdzie nie prezesem rady nadzorczej, lecz za to kierownikiem zarządu Bazaru. Z tego powodu w części prasy poznańskiej zapanowało znowu oburzenie, gdyż intencyą paktu zawartego w styczniu było zupełne usunięcie hr. Mielżyńskiego od wpływu na Bazar. Oburzenie jest tem większe, że równocześnie nastąpiły jeszcze inne zmiany w kierownictwie Bazaru, naruszające może nie literę, ale zato charakter ugody w styczniu zawartej. Mianowicie do rady nadzorczej wybrali akcyonaryusze pp. Zychlińskiego z Gwóźdowa i Alfreda Chlapowskiego z Bonikowa, obu znanych z ugodowego usposobienia względem Niemców, natomiast usunęto z niej hr. Bnińskiego z Czarnotki i p. Ossowickiego z Gozdania, którzy w sierpniu z. r. oponowali przeciw manifestacyi lojalności wobec cesarza.

„Kuryer Poznański“ wystąpił przeciw tym uchwałom w ostrym artykule p. t. „Ryzyce“ na co znow w „Dzienniku Poznańskim“ p. Zychliński zamieścił oświadczenie, że hr. Mielżyński zobowiązał się złożyć swój urząd z wyrażeniem zastrzeżenia, że zobowiązanie to ma onco tylko do najbliższego walnego zgromadzenia. „Kuryer Poznański“ w odpowiedzi na

Maciej Wierzbliński.

Szalony rok.

Powieść historyczna z roku 1848.

17

(Ciąg dalszy.)

— Dwa razy smagnięty przez plecy pałaszem, dopadłem nareszcie do wozu, pięcioma drogę sobie torując. Ujrzałem tu między innymi Stefana, który siał postrach wyrwaną komus siekiera, aż zatóczył się, kulą huzarską w głowę trafiony. Otoczeni zewsząd i zagrożeni, jakby przez wszelkie szarżące, nie mogliśmy dobrać się do broni. Była to nie walka, ale mordowanie.

— Jeden i drugi wołał: pardon, lecz huzarzy odpowiadali swem hasłem: „Dla Polaków niema pardonu!“

— Przecież Polaki! — wótoryła wataha.

— Dookoła mnie wila się w drgawkach, w konwulsyjnych kontorsach splątana ciżba. Zdawało mi się, że dostałem się w gniazdo drapieżnych owadów. U nog myj konał Staś Wierzbicki pod siekierami, obok jęczał stratoszany i zapewne ranny Jaś Nałęcz.

— Porwany przykładem, ratowałem się ucieczką z mordowni. Wpadliśmy w zarośla, w trzaskawia nadrzeczne, jednakże pędziły za nami huzarzy i horda niemiecko-żydowska. Czulem na plecach krew obficie się lejącą. Rzuci-

łem się twarzą w gąszcz olch i spoczywałem bez ruchu, sądząc, że przed pościgiem osłoni mnie zapadająca noc.

— Wszelako pies wywęszył mnie, nadbiegło kilku żydów i Niemców. Zgnąwszy mnie widłami w nogę, powalili na mnie i skropowali, mimo iż gryzłem ich ręce, kulałowałem w zęby.

— Co działo się wtedy ze Stefanem, nie wiem. Ujrzałem go dopiero na rynku, wśród trzydziestki poturbowanych, poranionych jeńców w powrozech. Miał twarz we krwi zbroczoną. On i Leon Lipski byli w stanie takim, że huzarzy, uprowadzając nas, pozostawili ich na rynku opodal dziesięciu czy kilkunastu trupów w rękach lekarza, który z narażeniem własnego życia wydierał ich z mocy rozbestwionej zęby.

— Za jęcikami wlokła się jeszcze ta tłuszcza, lecz gdy weszliśmy w ciemną uliczkę, tak się przytrafiło, że otarłem się ciałem o ścianę jakiegoś domku. Bez namysłu, w sekundzie wskoczyłem do sionki. Nikt bodaj nie spostrzegł. Kroki i krzyki przycichły.

— Dostałem się do domku cieśli, który u wolniejszy mnie od sznurów, nakarmił i zgłotał posłanie. Zaczem pobiegł po lekarza. Nim go odnalazł, natknął się na leśniczego, Niemca, z dobrą jakimś polskiego obywatela. Leżałem rozgorączkowany, gdy cieśla i leśniczy stanęli nademną, podnieśli mnie na nogi i zalecieli, abym natychmiast uciekał na czekającym w uliczce wozie. Spodziewali się bowiem, że żydostwo po nocy dobijać będzie rannych. Przywiązali mnie,

abym nie stozył się w drodze na ziemię i wyprowadzi.

— Dopiero w najbliższej wsi, w świetle latarki karczmarza rozpoznałem w dwóch na słonie usłanych towarzyszach, Leona Lipskiego i Stefana. Snaż lekarz łabizyski ukrył ich przed oczyma zajadłej bandy i z pomocą leśniczego wysłał w świat.

— Wiedząc, że Stefan miał zamiar odwiedzić matkę pod Trzemesznem, w te strony skierowałem woznicę...

Ewa nie przerywała opowieści; brała z siebie istotną treść jej i kamieniało w niej serce.

Jakby za pogrzebem, posuwał się kabriolet z dwoma wozami i pauzowało w nim milczenie, zamroczone żalobą i powagą.

Powaga ta nie opuszczała Ewusi przez szereg dni następnych, poświęconych pieczy rannych; tłumiały i wybuchy żalności, gasiła blaski jej bujnej młodości. Dzięki temu nie traciła głowy i myśli jej wszystkie zestrzeliły się w leżącym przed nią zadaniu samarytanki.

Zygmunt Kurowski odzyskał trochę sił wkrótce, lecz lekarz trzymał go w łóżku, lękając się rozwinięcia gangreny, stan Stefana zaś był bardzo groźny, a Leona Lipskiego beznadziejny.

Przy tym, najwięcej zagrożonym, spędzała Ewusia noc z chłopakiem kredensowym, wsłuchując się w bezkrotanie gorączką trawionego, który mimo wszelkiego zgasł na jej rękach w kilka dni.

Odtąd nie odstępowała łoża brata, siostrze pozostawiając pieczę nad Kurowskim. Łagodny

ten i miły kawaler nie wystawiał dobroci i poświęcenia Karolci na wielką próbę, lecz lakał jej towarzysztwa. A że miał dar konserwacyjny i wszystko, co dlań robiła, przyjmował z przelewającą się wdzięcznością, więc Karolcia spędzała przy nim długie godziny z przyjemnością.

Pani Rozalia, wielce przygnębiona i stroskana o syna, krzątała się po kuchni, zaglądała do rannych i modliła się w swym pokoju żarliwie. W dzień śmierci Lipskiego przybyła z Królestwa pani Stefanowa, uwiadomiona o tem, co zaszło, przez panią Rozalię. Widok męża, podobnego do Łazarza, pogrążył ją w rozpaczliwym lęku o jego życie tak, iż wpadła w paroksyzm płaczu. Twierdziła, że śmierć weszłszy raz do tego domu po ofiarę, sięgnie teraz z kolei po jej męża. Dlatego chciała wywieźć go z Rozalina.

Jedyną jej podporą moralną była Ewusia, oddziaływająca na rozstrojony umysł pani Enilii swą równowagą, swem skupieniem i przykładem spokojnej, owocnej zabiegliwości. Do niej, zwykle płochej i trzpiotawej, zwracała się pani Stefanowa, jakby do przełożonej.

Było można wszakże zauważyć, że coś nurtuje w myślach dziewczyny, bo chwilami zataczała się w sobie, głuchła na rozmowę i jeśli wtedy żądano od niej czego, odpowiadała opryskliwie:

— Dajcie mi pokój!... Nie mnie nie obchodzi.

W drugiej połowie kwietnia nastąpiło przesilenie i można było pomyśleć Stefana za uratowanego. Jednakże lekarze sądzili, że przed

upływem kilku miesięcy nie będzie on mógł się podnieść na nogi. Oprócz rany w głowę bowiem otrzymał w prawy bok postrzał, który zdruzgotał żebro i przeszył część płuca.

Pani Stefanowa odzyskała spokój i zbroiła się w cierpliwość, więc Ewa poczyniała być zbyczek.

Nadeszły święta wielkanocne, omroczone słabością Stefana i chmurami na widnokręgu poznańskim.

W drugie święto odwiedzili Rozalin Zadorowie z Woli, pan Koszutski z Jankowa z córkami i p. Strzelecki z Brzozowa. Ucieszyła się Ewa, spodziewając się, że przywożą nie małą wiązkę nowin.

Istotnie mieli wiele do opowiadania. Okazało się, że napaść pod Łabisznem nie była odosobnionym przejawem uczuć niemieckich. Przechodzili przez kraj ruchome kolumny, strzelające po miasteczka do bezbronnej ludzi. W Zninie oddział piechoty położył trupem kilku chłopów i obywatela ziemskiego, Wiktora Potockiego, powstrzymującego lud od uderzenia na wojsko. W Swarzędzu pod Poznaniem motoch żydowski z naprowadzonymi żołnierzami poszukiwał nawet na ementaru broni powstańczej, przyczem dziaurawo bagietami świeże groby. Takie nieprzelezione zajścia rozpały oburzenie ludu do najwyższego stopnia. Całe wie zbroiły się w kosy i wychodziły w lasy, gdzie oczekiwały odgłosu dzwonów na alarm, by spieszyć przeciwko Prusakom.

(C. d. n.)

to stwierdza, że rezygnacya hr. Mielżyńskiego była bez zastrzeżeń. W sprawie tej p. Zychliński zapowiada nowe wspólne oświadczenie wszystkich osób interesowanych.

Echo prusofilskiej manifestacji odbiło się też i podczas świeżo odbytych we wschodnim powiecie poznańskim wyborów na delegata tego powiatu. Taki delegat ma wpływ na wybory do parlamentu i do Sejmu, gdyż wyznacza polskiego kandydata, mającego się ubiegać o mandat poselski. Urząd delegata ma tedy po części charakter polityczny, a po części obywatelsko-honorowy. Otóż delegatem dla powiatu wschodnio-poznańskiego był dotychczas dr. Tadeusz Szuldrzyński z Bolechowa, obywatel bardzo zasłużony, należący jednako do obozu ugodowego. Ale stronnictwo narodowo-demokratyczne postanowiło sięgnąć po delegaturę w tym powiecie i zwalczając dr. Szuldrzyńskiego wycofano przeciw niemu zarzut, że chociaż o sobiście nie brał czynnego udziału w sierpniowej manifestacji lojalistycznej, to jednak należał do zarządu Kasyna, ponoszącego za nią odpowiedzialność. Agitacya ta odniosła skutek, gdyż na czterech zebraniach obwodowych, w Starolegę, w Pobiedziskach, Swarzędzu i Głównie wybrano delegatem kandydata narodowej demokracji, ks. proboszcza Smorawskiego z Wronczyna, a tylko zgromadzenie w Owinskich oświadczyło się za drem Szuldrzyńskim. Wybory te spowodowały dra Jackowskiego z Wronczyna, członka prowincjonalnego Komitetu wyborczego, do rezygnacyi tej godności, gdyż powstały przeciw niemu również głosy, potępiające go za udział w manifestacji sierpniowej. Dr. Jackowski agitował ośobiście za drem Szuldrzyńskim w Pobiedziskach, lecz niefortunnie, gdyż podrażniony przez przeciwników za daleko się posunął w obronę tej manifestacji i między innemi wyraził się: „Kto poszedł na zamek, poszedł do swojego króla”. W miejsce dra Jackowskiego został wybrany członkiem Komitetu narodowy demokracja, adwokat Mieczkowski.

Również przy wyborze na prezesa Komitetu wyborczego w powiecie wschodnio-poznańskim jest to same dwa obozy z tym samym skutkiem, że przy pierwszym głosowaniu 13 głosów padło na ks. Smorawskiego a 12 na dra Szuldrzyńskiego, przy drugim zaś 24 na dra Szuldrzyńskiego a 1 na ks. Smorawskiego. P. Szuldrzyński przyjął wybór pod warunkiem, że przekona się, iż rzeczywiście zaufania powiatu nie stracił. W liście do „Kuryera Poznańskiego”, wyjaśniając sprawę tych dwóch sprzecznych głosowań, stwierdza p. Szuldrzyński, że po pierwszym głosowaniu obojętnie zapewniali go, że ci, co oddali kartki przeciw niemu, uczynili to tylko pod wpływem zewnętrznej agitacyi stronnictwa narodowo-demokratycznego.

Skandale sufrażystek.

Z Londynu codziennie nadchodzą wiadomości o coraz to nowych skandalach, urządzanych przez sufrażystki. Wiodącą ich jest zwłaszcza sąd policyjny na Bowstreet, przed którym stają uwięzione sufrażystki.

Tydzień temu na przykład miał wprawny w rozprawach z sufrażystkami sędzia Dickinson przesłuchać 50 sufrażystek, uwięzionych przy próbie wtargnięcia do pałacu Buckingham. Zaledwie wydał rozkaz wprowadzenia pierwszą oskarżoną, gdy rozległ się pikielny hałas. Oto balkon domu, stojącego naprzeciw sądu, zajęło mnóstwo kobiet, które na trąbach, rogach i innych instrumentach grały ustawicznie marszylankę. Uwięzione zaś sufrażystki stały w oknach swoich cel i biły białoskórą brawo. Tymczasem rozpoczęła się rozprawa. Jedna oskarżona po drugiej wymyślała sędziemu ostentacyjnie grubiaństwami, a inne panie, obecne jako widzowie za rampą, wrzaskami podtrzymywały animusz oskarżonych. Jedną po drugiej musiano wleć, wieść albo popychać przed oblicze sędziego, gdyż dobrowolnie iść nie chciały. Nagle ściemniło się w sali. Sędzia zasypany został chmurą zwitków papierowych i — workami mąki, które w powietrzu rozsypany swoją zawartość. Niebawem wszyscy ludzie w sali byli ubieleni, rozległy się kichania i kaszel. Potem oczywiście do mąki przybyły jeszcze jaja, które gładem rozsypany się po całej sali, zanieczyszczając wszystkie sprzęty. Groteskowość sytuacji podnosił jeszcze jeden pocieszny szczegół, który, stojąc w środku sali, w zupełnie odmienny sposób interesował się tem całem widowiskiem i mruczał wciąż do siebie: „Tysiąc funtów dalszym za to, tysiąc funtów! Do licha, to byłoby dość!” Był to operator kinematograficzny, który w ten sposób ubolewał, że nie może tej całej sceny zdjąć na filmie. Jedno jajo rozprysło mu się na twarz, lecz on spokojnie ją obtarł i mruczał dalej: „Zapłaciłbym tysiąc funtów...”

Punktu kulminacyjnego dosięgła ta scena, gdy wprowadzono wysoką, kościstą niewiastę, która miotła się jak wściekła, drapała i kasała, rzucała się na ziemię, biła i odpychała policyantów. Wreszcie udało się czterem policyantom pokonać ją. To było hasłem do ogólnej bójki; zebrani za rampą zwolennicy i zwolenniczki sufrażystek rzucili się na woźnych i policyantów i próbowali im wydrzeć z rąk niebezpieczną ofiarę. Wśród tego chaosu sędzia zachował olimpijski spokój i przy każdej wprowadzonej aresztantce zarządził oddanie jej sądowi przysięgłych. Na pytanie o nazwisko, odpowiadały sufrażystki w ten sposób, że jedna rzucała mu w twarz kawałek chleba, druga gwizd, trzecia zdjęła raptem z nogi swój nie bardzo zgrabny trzewik i chciała go cisnąć sędziemu na głowę, ale chwycyła ją za rękę. Jedną z oskarżonych weszła do sali, wydając wciąż nieartykułowane, zwierzęce głosy i przetrwała to wycie tylko na chwilę, aby oświadczyć, że póki ona jest w sali, żaden inny głos nie będzie słyszany. Znużony sędzia odczytał rozprawę na drugi dzień.

Podobna scena rozegrała się w tym sądzie, gdy przed sędzią przyprowadzono sufrażystki, które od trzech dni się głodziły. Były zupełnie wycieńczone, niektóre nie mogły prawie ani mówić, ani chodzić. Jedną wniosła dozorczyńni do sali na rękach, zwisając bezwładnie, gadająca słowa bez związku. Druga latała, jak szalona, naokoło sali, rozdzierała sobie bluzkę i suknię i krzyczała: „Jesteście wszyscy dyabłami!” z takim przekonaniem, że nawet towarzyszyki uciekli przed nią do kątów. Jedną z nich, Fridę Svebram, która uszkodziła pięć obrazów w Galeryi narodowej, skazano na 6 miesięcy więzienia.

W głównej kwatrze sufrażystek, w Kingsway, znalazła policya młotki, siekiery, worki z kamieniami, listę proskrybowanych muzeów, z Bryty-

skiem muzeum na czele, spis straży policyjnych i godziny ich zmiany, oraz dane co do czasu, w którym muzea nie są strzeżone. Nadto w mieszkaniu jednej sufrażystki znaleziono materiał do sporządzenia bomb i lonty.

Raz udali się sufrażystki do parku Wiktorii, aby tam odbyć wiec pod gołym niebem. Policya towarzyszyła im nie przeszkadzając, dopiero gdy pewna część pochodu wraz z orkiestrą weszła już do parku, zatrzaśnięto bramę i równocześnie zamknięto wszystkie inne wejścia do parku. — Podczas gdy pozostawione przed bramą sufrażystki i ich zwolennicy toczyli bójkę z policyą, wewnątrz parku rozegrała się ciekawa scena. — Policya chciała rozpryszyć sufrażystki, aby nie dopuścić do wiecu, atoli pokazało się, że w przewidywaniu tego planu policyi, piętnaście z nich, z miss Sylwii Pankhurst na czele, skulo się razem łańcuchami i nie można ich było od siebie rozdzielić. Próbnę były perswazyje, żeby dostarczyć kluczy od tych dobrowolnie nałożonych na siebie kajdan. Policya znalazła się w tej szczególnej sytuacji, że musiała mierzwić sufrażystki sufrażystki z oków, rozbijając ogniwa, az w końcu dano im rady i odwieziono już to do więzienia, już to na stacye policyjne, lub do domów.

W nocy z czwartku na piątek wzięły się dwie sufrażystki na podwórze zamku Buckinghamskiego i wybiły kilka szyb w oknach. Odstawiono je na policyę, lecz marszałek dworu zrezygnował z ich ukarania. Za tę łagodność sufrażystki bynajmniej się królowi nie odwdzięczając, lecz owszem lżą go ustawicznie.

Tegoroczne wyścigi konne w Epsom odbywały się wśród bardzo rozgłaśnianych środków ostrożności przed napadami sufrażystek, lub też w celu zapobieżenia takim scenom, jaka się zdarzyła tamtego roku, kiedy jedna z sufrażystek uchwyciła konia królewskiego za uźdź i otrzymała śmiertelne rany od kopyt. Cały tor w Epsom znalazł się niejako w stanie oblężenia. Sprawdzono tam z Londynu 1200 policyantów i ogromną liczbę prywatnych detektywów. Tworzyli oni niejako szpaler naokoło toru. Od baryery oddzielony jest tor potrojnym płotem z siatkami kolczastymi, aby uniemożliwić nagły napad na konie od strony trybun widzów. Od paru miesięcy żyją dozory w Epsom w ciągłym strachu, by sufrażystki nie podpaliły trybun.

Od kilku dni Muzeum Brytyjskie i Tategabry w Londynie są zamknięte, także na prowincyi zamknięto niektóre galerie obrazów. Asquith na zapytanie oświadczył w parlamencie, że rząd naraża się z zarządami muzeów nad sposobami stałego zabezpieczenia ich przeciw sufrażystkom. Wszyscy w Anglii zdają sobie z tego sprawę, że coś się musi stać, aby tym wybrykom koniec położyć, tem bardziej, że, jak słysząc, sufrażystki zamierzają teraz rozpocząć trzecią i ostatnią fazę swojej walki, w której nie będą już nawet oszczędzały życia ludzkiego. Londyńskie dzienniki podnoszą, że w skandalach bierze udział właściwie tylko 200 do 300 wiczących tych samych sufrażystek, któreby można uważać uczynić nieszkodliwymi.

KRONIKA.

Kraków, 4 czerwca.

Pomnik dr Jordana. Niedługo odejściym zostanie pomnik dr Jordana, niezapomnianie pamięci filantropa, który całe życie oddał na usługi młodzieży. Pomnik ten stanie w parku jego imienia przy końcu głównej alei wśród pięknej dekoracyi z żywopłotu i tui. Prace przygotowawcze już rozpoczęto; ustawiono podstawę i trzon, pozostaje jedynie do ustawienia i umocowania na trzonie popiersie dr Jordana.

Prawdopodobnie uroczystość odsłonięcia pomnika odbędzie się przy końcu czerwca.

Budowa kolektora. W tych dniach rozpoczęła dalszą budowę wielkiego kanału wzdłuż alei Mickiewicza od wylotu ul. Czarnowiejskiej do ul. Karmelickiej. Kanał ten będzie się składał z kolektorów, który będzie biegł po dawnym korycie Rudawy. Kanał doprowadzony będzie do mylnówki u wylotu ul. Łobzowskiej.

Prace nad zaklepieniem Rudawy także już są rozpoczęte. Wykonuje się teraz mury betonowe u wylotu ul. Wolskiej w łożysku Rudawy w miejscu, gdzie dawniej wznosił się most kolei obwodowej.

Wycieczki w Krakowie. Przez wczorajszą dzień bawiła w Krakowie młodzież gimnazjalna, powracająca z Wiednia z popisu strzeleckiego. Młodzież z profesorami na czele zwiedziła pamiętki i zabytki Krakowa, poczem o godz. 9 wieczór odjechała nadzwyczajnym pociągiem w stronę Lwowa.

Wczoraj wieczorem przybyła do Krakowa bardzo liczna wycieczka z Morawskiej Ostrawy na dwa dni pobytu. Dziś wyjeżdżają uczestnicy wycieczki do Wieliczki, celem zwiedzenia salin.

Izba notaryalna w Krakowie wybrana została na zebraniu Kolegium notaryuszy w dniu 23 maja 1914 na następne trzecieletie. Wybrani zostali: prezesem Izby Edmund Klemensiewicz, notaryusz w Krakowie; członkami notaryusze: Marceli Gąrzek z Oświęcimia, Roman Gutowski z Chrzanowa, Antoni Janusz z Bochni, Lucyan Lipiński z Krakowa, dr Jan Myciński z Białej, dr Tadeusz Starzewski z Krakowa. Zastępcami członków Izby notaryusze: Robert Han z Wadowic, Emanuel Winter z Wieliczki, dr Stanisław Wiślicki z Brzeska.

Zasiłki artystyczne. Wydział krajowy udzielił z przyznanej sobie przez Sejm kwoty na zasiłki dla młodzieży, kształcącej się w naukach i sztukach, następujących subwencyi uczniom Akademii sztuk pięknych w Krakowie:

Jan Hrynówski 200 K, Michał Osiniuk 150 K, Henryk Krzyżanowski 150 K, Jerzy Winiarz 150 K, Antoni Wójtów 150 K, Karyan Zamorski 150 K, Władysław Lam 150 K, Jan Burdziński-Hopliński 150 K, Bolesław Malinowski 150 K, Jan Bocheński 150 K, Józef Szczepański 120 K, Antoni Serbasiński 120 K, Jan Stebnowski 120 K, Franciszek Dudziak 120 K, Stanisław Kotodziejski 120 K, Jan Studencki 120 K, Ludwik Jach 120 K, Czesław Obertyński 120 K, Karol Boczar 120 K, Roman Merzowicz 120 K, Ludwik Eigner 120 K, Antoni Wippel 120 K, Bronisław Górski 100 K, Stefan Kosturkiewicz 100 K, Michał Fediuk 100 K, Jul. Burmanik 100 K, Ludwik Zochowski 200 K, Stanisław Bojakowski 120 K.

Z Instytutu muzycznego. Trzeci popis uczniów odbędzie się w bieżącej niedzielę o godz. 11 w sali teatru św. „Uciecha”. W popisie tym wezmą udział uczniowie klas średnich i wyższych, w szczególności klasy: St. Umięłowej, J. Ładoznej, O. Kaufmannowej, St. Giebułtowskiej i Ant. Dietha. W programie wyłącznie utwory ensemble.

Wstęp do krzesel po 1 K do nabycia w kancelarii Instytutu (ul. św. Anny 1. 2) od 11—1 i 4—6.

Czwarty i ostatni popis odbędzie się również w sali teatru „Uciecha” 14 b. m. W ostatnim tym popisie w program wejdą wyłącznie utwory koncertowe z towarzyszeniem orkiestry I p. p.

Przedstawienia teatralne Rubiniego w sali teatru „Nowości” obudziły żywe zainteresowanie, jak o tem świadczy wypełniona doszczętnie widownia. Trzy ostatnie seanse, jakie się odbędą w czwartek, piątek i sobotę przyniosą na zakończenie po za zwyklemi popisami efektowną produkcję teatralną, w której Rubini rozwiąże zagadkę kryminalną, wykrywając zbrodniarza, jego ofiarę, współników, narzędzie zbrodni i t. d. Produkcya ta, jedyna w swoim rodzaju, nie była dotąd nigdy przez nikogo wykonywana.

Nagła śmierć w szkole. Wczoraj w szkole św. Szczepana przy ul. Rajskiej, w czasie nauki w klasie trzeciej zmarł nagle podczas ataku epilepsji 11-letni Stefan Bogdaz. Na miejsce wypadku przybył lekarz miejski, dr Gólski. Ciało chłopczyka przewieziono do zakładu medycyny sądowej.

O kradzież w poczcie w Podgórzu. W dalszym ciągu wczorajszej rozprawy przed trybunałem przysięgłych przeciwko Salomonowi Falkowi i, oskarżonemu o zbrodnię kradzieży, pełnopólną na pocztę w Podgórzu, dawali wyjaśnienia eksperci inż. Rolle i p. Michalski. Orzekli oni, że złościciel z nadzwyczajną śmiałością włamał się do lokalu pocztowego i dokonali rabunku w półtorę godzinę. Nasuwa to przypuszczenie, że w włamaniu brało udział najmniej dwóch ludzi.

Następnie przesłuchiwani byli w charakterze świadków st. kom. Krzyżanowski i st. insp. Bron. Karcz, którzy przedstawili przebieg śledztwa, jakie przeprowadzili przeciwko Falkowi w Bytomiu i Katowicach. Tam bowiem aresztowano Falka w chwili, gdy razem z niejakim Pickim zmienił pieniądze austriackie na marki. W Katowicach Falk stawał zacięty opór tamtejszym władzom podczas aresztowania i chciał strzelać z bronią. Za to zasądzono go na 3 miesiące więzienia, następnie odstawiono do sądu krakowskiego.

Na miejscu włamania znaleziono rękawiczkę, porzuconą prawdopodobnie przez któregoś ze złoczyńców.

Podczas wczorajszej rozprawy postawił dr Seinfeld wniosek, aby sprawdzono, czy rękawiczka jest własnością Falka. Okazało się, że jest za mała na jego rękę, co jest również dowodem, że miał współników.

Fallek przy końcu wczorajszej rozprawy usiłował wykażać, swoje „alibi”. Na podstawie zeznań świadków okazuje się, że w ową noc, której włamano się na pocztę, przyszedł do domu o godz. 10 wieczorem. Mieszkał jednak na parterze, mógł więc wyskoczyć przez okno i udać się na połów. Okno było otwarte przez całą noc. Fakt jest nadto, że na drugi dzień po włamaniu wyjechał do Prus, rzekomo celem odwiedzenia krewnych.

Na początek dzisiejszej rozprawy wystosowane będą do sędziów pytania. Rozprawa zakończy się prawdopodobnie już w południe.

Powrót z Ameryki. Wczoraj w południe przejechał osobnym pociągiem przez Kraków — powrotnie drodze z Ameryki przeszło 800 osób, przeważnie powracających do wschodnich powiatów Galicyi. Ludzie ci są obdarci i wynędzniali. Wielu z nich nie pozwolono wydłować na ładzie amerykańskiej, gdyż są analfabetami. Część wraca po kilku tygodniach pobytu w Ameryce z powodu braku zarobku.

Karygodna strzelanina. Do policyi doniesiono, że z okna domu przy ul. Tęczyńskiej 1. 3 jakiś młodzieniec strzelał z flobertu do ogrodu. W ogrodzie tym bawią się dzieci. Wczoraj jedna kulka utkwiła w drzewie, pod którym siedziała grupa kawiących się dzieciaków.

Zapiski policyjne. W sklepie firmy Bulicz przy ul. Brackiej 1. 6 skradziono wczoraj walizę z rozmaitemi rzeczami wartości 500 koron. — P. Kresim, zamieszkałym przy ul. Karmelickiej, skradziono kilkadziesiąt koron. Sprawcy rozbili siekierą biurko i zabrali z niego pieniądze w banknotach. Resztę pozostawili. — Do policyi doniósł Andrzej Batko z Szynczowa, iż syn jego, Feliks, zabrawszy pokryjmu 120 koron, zbiegł do Krakowa.

Z kroniki podgórskiej. (Budowa gimnazjum. — Wielkie wmanie. — Aresztowanie opryszków.) Budowa gimnazjum na Krzemionkach postępuje bardzo szybko. Gmach niedługo będzie na zwrotny ukończony. Następnie rozpoczną się roboty nad urządzeniem wewnętrznym nowego gmachu, tak że budynek wykończony zostanie prawdopodobnie z końcem października b. r. Przy ul. Mickiewicza 1. 32 do mieszkania Julii Szczepanowskiej włamali się wczoraj nad ranem jacyś złoczyńcy i skradli 260 koron gotówka, oraz biżuterję i kosztowności łącznej wartości kilkuset koron. Wyrwali oni okno i w ten sposób weszli do środka. — Wczoraj aresztowano w Podgórzu 27-letniego Augusta Meisterka, za którym onegdaj odbył się pościg po ulicach Krakowa. Meisterka poszukiwany był przez policyę za liczne kradzieże i włamania. — Aresztowano także Władysława Zatorskiego, Józefa Piska i Gustawa Szoraję, którzy bawili się „szeroko” w szynkach podgórskich za skradzione pieniądze. Zнали oni są policyi jako zuchwali włamywacze. Podczas aresztowania stawiali zacięty opór.

Przy ul. Mickiewicza 1. 32 do mieszkania Julii

Szczepanowskiej włamali się wczoraj nad ranem jacyś złoczyńcy i skradli 260 koron gotówka, oraz biżuterję i kosztowności łącznej wartości kilkuset koron. Wyrwali oni okno i w ten sposób weszli do środka. — Wczoraj aresztowano w Podgórzu 27-letniego Augusta Meisterka, za którym onegdaj odbył się pościg po ulicach Krakowa. Meisterka poszukiwany był przez policyę za liczne kradzieże i włamania. — Aresztowano także Władysława Zatorskiego, Józefa Piska i Gustawa Szoraję, którzy bawili się „szeroko” w szynkach podgórskich za skradzione pieniądze. Zнали oni są policyi jako zuchwali włamywacze. Podczas aresztowania stawiali zacięty opór.

Z kraju.

Chrzanów, 1 czerwca. (Wybory uzupełniające do Rady powiatowej.)

W dniu 29 maja b. r. odbyły się wybory uzupełniające na jednego członka tutejszej Rady powiatowej z grupy handlu i przemysłu. Zapowiadała się gorąca walka wyborcza. Jako kandydaci stanęli: Ludwik Oelwein, dyrektor kopalni węgla w Bora-

ch, inżynier Antoni Schmidt, kierownik kopalni w Tenczynku i inżynier Wincenty Bogucki z Chrzanowa. Najwięcej szans wyboru posiadał p. Oelwein, na którego kandydaturę godziła się większość wyborców. Na kilka dni przed wyborami podniesione zostały jednak przeciw kandydaturze p. Oelweina zarzuty, które dostały się nawet na łamy poważnych dzienników. Twierdzono, że p. Oelwein, z pochodzenia Niemiec, jest wrogo dla narodowości polskiej usposobiony i jako taki nie powinien zasiadać w reprezentacji polskiego powiatu. Tu w imię prawdy i bezstronności stwierdzić należy, że zarzuty te całkiem są nieuzasadnione. Dyrektor Oelwein, aczkolwiek z pochodzenia Niemiec, przebywając od kilkunastu lat w powiecie tutejszym, włada dobrze językiem polskim, nie występował nigdy przeciw narodowości polskiej i jest dla miejscowej ludności życzliwy i przychylnie usposobiony. Pomimo tego dyrektor Oelwein, chcąc uniknąć nawet

pozoru, że jego kandydatura na członka Rady powiatowej mogłaby być tłumaczona jako walka narodowościowa, kandydaturę tę cofnął, a członkiem Rady powiatowej w dniu 29 b. m. wybrany został jedynomyślnie Antoni Schmidt.

Oświęcim, 2 czerwca. (O kolej lokalną Oświęcim-Kęty-Zywiec.)

W sprawie budowy wspomnianej kolei lokalnej obradowała z końcem kwietnia r. b. we Lwowie w gmachu sejmowym krajowa Rada kolejowa, która przyznała projektowi duże gospodarcze znaczenie. Zaludnienie obszaru, przez który ta trasa kolejowa jest projektowana, jest stosunkowo znaczne (136 mieszkańców na 1 km. kwadratu), to też spodziewany jest ruch osobowy znaczny. Gdy się dalej zważy, że okolice od Kęt na południe są niezwykle uroczne i słusznie są zwane „Polską Szwajcaryą”, to i ruch turystyczny na tym szlaku będzie bardzo znaczny. Z powodu rozmaitych w tej okolicy licznych fabryk, będzie i ruch towarowy na tej kolei znaczny. — Mimo tego wszystkiego uznaje Radę, że rentowność tej kolei nie będzie wystarczająca, a to rzekomo z powodu krótkich przestrzeni, na których ta kolej lokalna będzie wozio podróży i towary. Zapomnianie wszakże o dwóch momentach, ważnych dla tej sprawy, mianowicie o budowie kanału sławnego w tych stronach, a stąd potrzebie ogromnego dowozu kamienia, tudzież o budowie zapory wodnej w Porębie, dla której to budowie przeznaczono już kierownictwo z ramienia Wydziału krajowego. Wspomniana zapora wodna tworzyć będzie olbrzymie jezioro, a celem jej będzie uregulowanie stanu wody na Sole. Zapora, której koszt budowy obliczono na blisko 8 milionów koron, będzie mieć dla tych stron olbrzymie zastosowanie praktyczne, bo z chwilą ukończenia tej budowy, rzeka Soła będzie mogła dostarczać siły wodnej do celów fabrycznych.

Ponadto przepiękne, i tak już z natury, okolice staną się celem dla turystyki, i z pewnością stanie w tych stronach ożywione uzdrowisko klimatyczne. W końcu i o tem pamiętać należy, że po ukończeniu budowy tej kolei, szlak ten stanie się najkrótszym łącznikiem Węgier ze Śląskiem pruskim, zatem nie będzie zachodzić obawa o rentowność kolei, zwłaszcza, gdy się zważy, że ruch towarowy, zwłaszcza w miesiącach letnich, pomiędzy Węgrami a Śląskiem pruskim, jest ogromny i obecnie jest prowadzony długą drogą na Bogumin, a co najmniej na Dziedzicę. Budowa zatem tej lokalnej kolei Oświęcim-Kęty-Zywiec ma wszelką rację powodzenia i powinna być rozpoczęta jak najprychiej, o ile ona ma być tym ważnym czynnikiem ze względu na dowóz materiału budowlanego dla kanału sławnego i dla budowy zapory wodnej w Porębie.

Ze świata.

Katastrofa w kopalni. Z Dąbrowy Górniczej donoszą: W tutejszej kopalni „Reden” zginęło w dołu 1 b. m. czterech górników i sztygar. Katastrofa nastąpiła podczas sprawdzania robót w sąbie, wskutek przewlewu gazów. Czterech górników so sztygarom znalazłi się w obrębie sąby, gdzie powietrze było przesycone trującąm gazami, i straciłi przytomność. Pomimo energicznych zabiegów ratowniczych nie zdołano już ich ocalić.

Odciełi mu głowę. Z Łodzi donoszą: W niedzielę wieczorem na ul. Głowackiej dwóch nieznanych mężczyzn napadło na przechodzącego 20-letniego Franciszka Frankowskiego. Pokłówszy go nożami, napastnicy odciełi nieszczęśliwemu głowę. Policya poleciła odstawić zwłoki do urzędu lekarskiego. Sprawców morderstwa nie odszukano.

Rozbójnictwo na Ukrainie. Z Kijowa donoszą: W mieście (z rzeszach na Ukrainie) nocy ubiegłej rozbójnicy zabili trzech policyantów i dwóch obywateli. Rozbójników schwytano nazajutrz w sąsiednim mieście.

Ankieta na temat starych fortec i lochów. Pisma rosyjskie donoszą: Na ręce ministra sprawiedliwości wpłynęło oświadczenie naczelnika archiwum moskiewskiego w sprawie opublikowania danych, dotyczących starych fortec i urzędów podziemnych, istniejących w Rosyi. Ministerstwo sprawiedliwości i spraw wewnętrznych przychylnie powitali myśl naczelnika archiwum i obecnie centralny komitet statystyczny otrzymał polecenie zapytania gubernatorów, czy istnieją w danych okolicach podania i legendy u ludu, dotyczące starych piwnic, lochów, przejść podziemnych, skarbów rozbójniczych, studzien, czy istnieją ruiny starych fortec i t. p. Materiał zebrany wręczony będzie Akademii Umiejętności, jako podstawa do dalszych badań.

Zmarli:

Michalina Praczyńska, przewodnicząca Komitetu T. S. L. w Przemysłu, członkę zarządu głównego T. S. L., zmarła we Lwowie.

Słanki:

Na pomnik Tadeusza Kościuszki w Krakowie złożył p. Józef Haas kwotę 65 koron, zebraną w oddziale straży skarbowej w Jarosławiu, oraz jako datki okolicznościowe. Dla A. Palkajewej złożono: D 2 korony.

Na Macieja śląską złożył Antoniów Bahrowia 10 koron, zamieszkała na Trumie 4. p. Alfreda Pakalskiego. Dla Towarzystwa Szkół Indywidualnych złożył p. Halina Lewandowska w dzień jej ślubu złożyli: A. Jaglarzowie 3 korony, Franciszek Pantofliński 2 korony.

Z kalendarza. We czwartek dnia 4 czerwca: Franciszka Kar. w i Saturnina.

Wschód słońca dnia 4 czerwca o godzinie 3 min. 37; zachód o godz. 7 m. 40; długość dnia godzin 16 m. 03.

Reputuar teatru miejskiego im. Słowackiego w Krakowie.

We czwartek: „Głupi Jakób”.

W piątek: „Zemsta”.

Reputuar opery lwowskiej w Krakowie:

W sobotę: „Polska krew”, operetka w 3 aktach O. Nedbala.

W niedzielę: o godzinie 3 i pół po południu „Halka”, opera Moniuszki.

W niedzielę: wieczorem „Zuzia”, operetka w 3 aktach Reny’ego.

W poniedziałek: „Polska krew”, operetka w 3 aktach O. Nedbala.

We wtorek: „Dama pikowa” (nowość) opera w 3 aktach Czajkowskiego.

We środę: „Polska krew”, operetka w 3 aktach O. Nedbala.

We czwartek: „Madame Butterfly”, opera w 3 aktach Pucciniego.

W piątek: „Zuzia” operetka w 3 aktach Reny’ego.

Reputuar teatru ludowego w Parku krakowskim.

We czwartek: „Paniśkie Skaty”.

W piątek: „Paniśkie Skaty”.

W sobotę: „Paniśkie Skaty”.

Reputuar teatru lwowskiego.

We czwartek: „Hamlet”.

W piątek: „Elektra”.

Ze stowarzyszeń.

Z tow. im. Kopernika. VII posiedzenie, odbyte w tych dniach w nowej sali Instytutu geologicznego, rozpoczęło się od złożenia przez obecnych prezesowi Raciborskiemu życzeń z okazji, iż został wybrany członkiem czynnym Akad. Um. w Krakowie. Potem profesor Szajnocha, dyrektor Instytutu, zaznajomił obecnych z nową salą, demonstrując jej urządzenia dydaktyczne i muzealne.

Z kolei dr W. Goetel wygłosił odczyt p. t. „Nowsze badania nad stratygrafią Tatry”. Prelegent przedstawił rezultaty żmudnej, kilkoletniej pracy, mianowicie historię piętury retyckiego (fornacyi tryasowej i jurajskiej) w Tatrach. Prelegent odwołał także historię łądów i mórz, kolonii zwierzęcych i stosunków głębokościowych, jakie panowały wówczas na przestrzeni od północnych Węgier po Kraków. Na zakończenie powiadał p. Goetel te stosunki z nowszą teorią tektoniczną, na podstawie której tatrzańskie regle stanowią masę skalną przesuniętą z północnych Węgier w okolice Zakopanego.

W dyskusyi podniesiono wartość pracy p. Goetla i stwierdzono, iż nareszcie od kilku lat zaczynamy się czuć panami u siebie w domu, wyzwalając się z pod autorytetu geologii niemieckiej.

Z życia młodzieży akademickiej. Na pierwszym walnem zgromadzeniu „Jagiellonii”, klubu polskiej młodzieży wszechney Jagiellońskiej, odbytem w dniu 13 maja b. r. w obecności kuratora młodego tego stowarzyszenia, prof. dra Władysława Leopolda Jaworskiego, przeprowadzono wybory do wydziału i innych organów towarzystwa, które następnie ukończyły się. Do wydziału wybrani pp.: Stanisław Maryan Komorowski, sl. roln. (prezes); Adam Romer, sl. fil.; Kazimierz Schwarzenberg-Cherny, sl. praw; Stanisław Jaxa-Chamiec, sl. roln.; Tadeusz Czechel-Nowosielski, sl. roln.; Jan Jastrzębski, sl. praw; Henryk Lisowski, sl. r.; Stanisław Truskowski, sl. praw; Marian Zaremba-Skrzyński, sl. praw. Do komisji kontrolującej pp.: Władysław Biliński, sl. praw (przewodniczący); Józef Paygert, sl. roln.; Rudolf Stacynski, sl. roln. Do sądu polubownego pp.: Stanisław Majewski, sl. roln. (przewodniczący); Franciszek Zółtowski, sl. roln.; Zygmunt Domański, sl. roln.; Wacław Komorowski, sl. roln.; Jan Starzewski, sl. praw.

Krak. klub automobilowy przy kraj. Związku turystycznym. W dniach 27, 28 i 29 b. m. urządził krak. klub automobilowy pierwszą jazdę samochodami w Tatry i do Pienin. W wycieczce wezmą udział członkowie wszystkich polskich i zaproszonych klubów. Energonia i ożywiona dotychczasowa działalność krakowskiego klubu automobilowego daje wszelką gwarancję, że prześlizgnięcia na wycieczkę uda się znakomicie. Dalsze szczegóły zostaną w najbliższych dniach ogłoszone.

Paryż, 8 czerwca. Renta 3 proc. 88-95, Mąka 85-97.
Berlin, 8 czerwca. Austriackie banknoty 84-90, Spirytus —.
Frankfurt, 8 czerwca. Austr. kred. 190-40, Krolejstwo państwo 150-25, Disconto 187-25, Laura —, Usposobienie: dobre.

Wiedeń, 8 czerwca. Losy: a) procentowe: Austr. Zakł. kredyt. obl. proc. z r. 1880 8-proc. 281-50, Austr. Zakład kredyt. z obl. proc. z r. 1889 8-proc. 238-25, Uregul. Danaj z 1870 r. 100 zhr. 2-proc. 270-50, Weg. Banku hip. po 100 zhr. 4-proc. 225-25, Pożyczka serb. prom. po 100 fr. 6-proc. 104-75, b) bezprocentowe: Budapeszteńskie (Basilla) 4 zhr. 24-60, Zakł. kred. dla h. i p. po 100 zhr. 480-—, Pożyczka m. Lubiary 20 zhr. 5-—, Czerwonego krzyża austr. tow. 100 zhr. 49-25, Czerwonego krzyża węg. tow. 5 zhr. 28-60, Losy fund. arcyksięcia Radolfa 10 zhr. 21-50, Tureckie oblig. prem. kolei po 400 fr. 212-85, Tureckie oblig. prem. kolei proc. —, Losy kom. m. Wiednia z 1874 r. 469-50.

Sprawozdanie syndykatu rolniczego z targu zbożowego, w Krakowie na Kieparzu dnia 2 czerwca.
Tendencja ogólna: stała, zaopatrywanie: mierne, chęć kupna: rezerwowana, obroty: małe.

Sprzedawano: Pszenicę czerwona i żółta (73/75) od 10-80 do 12-30; pszenicę uszkoż. od 9-— do 10-40; pruska (75/79) od 12-50 do 13-13; morawską (75/77) od — do —; żyto dworskie (67/69) od 10-— do 10-20; żyto targowe od — do —; żyto węgierskie od 12-— do 12-20; żyto poznańskie (70/71) od 10-80 do 10-95; jęczmień do siewu od 8-20 do 8-90; jęczmień browarniany od — do —; jęczmień na krupy od 0-— do 0-—; jęczmień na paszę od 0-— do 0-—; owies do siewu od 8-10 do 9-10; owies na paszę dworski 0-00 do 0-00; owies targowy od 0-— do 0-—; owies węgierski od 0-— do 0-—; kukurudzę węgierską nową od 8-50 do 8-80; kukurudzę węgierską starą od 0-— do 0-—; kukurudzę rumuńską nową od 8-65 do 9-20; cinquantin nową rumuńską od 9-70 do 10-10. Wszystko za 50 kg. loco Kraków, bez opłaty spoczynkowej. — Wyborowy towar wyżej notowań. Gorszy towar niżej notowań.

Budapeszt, 3 czerwca. (Targ zbożowy). Pszenica na październik od 13-60 do —; żyto na październik od 13-60 do 0-—; owies na październik od 10-74 do —; kukurudza na lipiec od 8-97 do —; kukurudza na sierpień od 7-70 do —; rzepak na sierpień od 7-89 do —. Oferty: mierne. Chęć kupna: mierna. — Usposobienie: spokojniejsze; pogoda: chłodna.

Przy migrenie wywołanej nieprawidłowymi czynnościami żołądka i jelit wystarcza często jedna szklanka naturalnej wody gorzkiej „Franciszka Józefa“, by niedyspozycje te usunąć istotnie skutecznie. — Ten od dawna doświadczony środek leczniczy działa natychmiast i niezwalniająco, łagodnie przeczyszczająco i nie sprawia ani bólów, ani mdłości. Tajny radca medyczny profesor Hennig, znany klinicysta w Lipsku stwierdził też, że wodę „Franciszka Józefa“ znoszą dobrze nawet dzieci, które przekroczyły już drugi rok życia. — Do nabycia w apt., drog. i składach wód mineralnych. 2976

Wiadomości naukowe, literackie i artystyczne.

— Pisma filozoficzne Adama Marburga. Z zapożyczeń Kasy pomocy dla osób, pracujących na polu naukowym im. dr. Józefa Mianowskiego ukazały się w druku „Pisma filozoficzne Adama Marburga“, Warszawa, 1914, pod redakcją Władysława Spasowskiego, autora wydanej poprzednio monografii p. t. „Adam Marburg“. (Warszawa 1913). „Pisma“ tworzą tom I zamierzonego wydawnictwa; zawiera on życiorys zmarłego filozofa, bibliografię chronologiczną jego pism i rozprawę o „Teorii celowości ze stanowiska naukowego“. Skład główny w księgarni Ferdynanda Hościaka.

— Biblioteka im. Andrzeja Zamojskiego. Nakładem księgarń Z. Jelenia w Tarnowie rozpoczęło wychodzić pod powyższym tytułem wydawnictwo książeczek treści patriotyczno-popularnej, które ze względu na interesującą tematykę nadaje się we wszelki miar do rozpowszechniania w czytelnictwie. Dotychczas wyszły następujące tomiki: „Andrzej Zamojski“ przez Emmę Bogusławską (20 hal.), „Lourdes“. Wspomnienia z pielgrzymki przez ks. dr. J. Górę (40 hal.), „Zaczątki dziejów Polski“ przez Macieja Gawędę (20 hal.), „Piastowie“ przez Macieja Gawędę, „Krzyżacy dzieciowi i Krzyżacy współcześni“ przez Macieja Gawędę.

Nowe książki.
Władysław Gaicki: Na posterunku. Szkice z przedmową St. Brzozowskiego. Warszawa, Ferdynand Hościak.

Franciszek Popiołek: Dzieje Śląska austriackiego. Z ilustracjami. Zeszyt V. Cieszyń. Wydawnictwo Tow. pedagogicznego.

Ks. Paweł Wiecek: Dzień w życiu najpiękniejszy. Obraz religijny w 4 odsłonach. Tarnów. Księgarnia Z. Jelenia.

Broder Christiansen: „Filozofia sztuki.“ Przełożył Zdzisław Milewski. Warszawa, Ferdynand Hościak.

Morderstwo w Pikulicach.

(Telefonom.)

Przemysły, 4 czerwca.

Sledztwo w sprawie morderstwa w Pikulicach postępuje szybko. Aresztowani żołnierze, Rybezak i Karczmarski, osadzeni zostali w więzieniu sądu garnizonowego, każdy w osobnej celi, okuci w ciężkie kajdany na nogach. Przy każdym więźniu stoi uzbrojony żołnierz.

Trzeci współnik zbrodni.

Rybezak, który przez pierwszy dzień po aresztowaniu płakał i narzekał, na drugi dzień, t. j. we środę, zdecydował się na pewne zeznania, których wynikiem było aresztowanie tego samego dnia o 4 po południu trzeciego współnika, niejakiego Rudolfa Trzaski, syna doręcznika, lat 24 letniego, obecnie bez zajęcia, znanego awanturnika, karanaego już wielokrotnie. Wedle zeznań Rybezaka on to dostarczył mu cywilnego ubrania i pilnika.

Trzaska był niewątpliwie na miejscu zbrodni i tego to widział w niedzielę szynkarka Hublerowa. Po zbrodni Trzaska nie pokazywał się w domu rodziców przez trzy dni. Widziano go natomiast w mieście, gdzie zabawił się w towarzystwie dziewcząt.

Aresztowanego w polu koło wsi Przekopanej. Aresztowania dokonali agenci policyi, Horak i Krip. Trzaska wyiera się udziału w zbrodni i zaprzecza zeznaniom Rybezaka. Dzisiaj odbędzie się konfrontacja Trzaski z Rybezakiem.

Niezależnie od tego aresztowania policya po-

szukuje jeszcze dwóch dalszych współników zbrodni, których nazwiska są już znane.

Rozalia Łapicka.

Niektóre pisma doniosły, że siódma ofiara mordu, Rozalia Łapicka, zmarła w szpitalu tuż po zbrodni. Wczorajszy „Przegląd Przemyski“ donosi, że Łapicka żyje i ma się o tyle lepiej, iż jest nadzieja utrzymania jej przy życiu. Nie wystąpiły też dotąd objawy zakażenia, czego z początku się obawiano. Gorączka zmniejsza się, przytomność częściowo wraca, tak, że Łapicka będzie mogła wkrótce złożyć zeznania i wskazać tego, który ją mordował.

Proces Bispinga.

(Telegr. „N. Reformy“.)

Warszawa, 4 czerwca.

Wczorajsze posiedzenie w sprawie Bispinga rozpoczęło się o 11 przed południem. Pierwszy zeznał Julian Ursyn Niemcewicz, obywatel z Litwy, który charakteryzuje Bispinga w sposób bardzo pochlebny. Bisping, człowiek zamożny, był też bardzo hojny. Swego czasu rzekł się części spadku na rzecz brata, posag siostry powiększył dobrowolnie o 35.000 rubli, matce wypłacił roczną rentę w kwocie 7.000 rubli. Po ojcu odziedziczył majątek wartości pół miliona rubli, w tem 125.000 rubli gotówki.

Hr. Jan Zamojski, który po zamordowaniu księcia wyjechał na spotkanie księżnej Drucekiej-Lubeckiej do Aleksandrowa, aby ją przygotować na wiadomość o zamordowaniu księcia, zeznaje, że gdy jej powiedział, iż musi być przygotowana na wszystko, księżna od razu zawołała: Zabito go! Wiem kto go zabił! Księżna wymieniła tu nazwisko starszego Grali, o którym wiedziała, że miał złość do księcia.

W sprawie usiłowanego otrucia księcia oświadczyła księżna, że w przeddzień zamachu starszy Gral był w kuchni. Dowiedział się o pogłoskach, wskazujących na Bispinga jako domniemanego mordercę księcia, księżna bardzo się tem oburzyła.

Następnie zabrał głos administrator majątku litewskiego księcia, Bronisław Rzeszotarski, który zeznał do przerwy. Po przerwie zabrali głos eksperci, puszkarze. Badali oni kule, znalezione w ciele księcia i naboje z rewolweru Bispinga. Ekspert odpowiedział na dwa pytania: 1-o) Kule wyjęte z ciała księcia Drucekiego-Lubeckiego pochodzą z rewolweru manuzerskiego, takiego samego kalibru, jaki posiada rewolwer Bispinga. 2-o) Dwie kule wyjęte z ciała księcia Drucekiego-Lubeckiego mają te same nacięcia, jakie posiada lufa rewolweru Bispinga.

Obrońca łagodził to oświadczenie ekspertów twierdzeniem, że kule, wyjęte z ciała księcia, mają kaliber 30, a można nimi strzelać z rewolweru o kalibrze 29, dalej, że kule wyjęte z ciała księcia są wyrabiane sposobem maszynowym, podczas gdy Bisping używa kul, wyrabianych ręcznie.

Ekspert Staronuchin stwierdza na podstawie ekspertyzy mikrometrycznej, że jest wszelka podstawa do przypuszczenia tożsamości naboju z rewolweru Bispinga z kulami, znalezionymi w ciele księcia.

Warszawa, 4 czerwca.

Świadek Arkadyusz Łapin rozmawiał z członkami komisji Banku wileńskiego, p. Jałowieckim, który był swego czasu w Teresinie. Książę odwiedził go wówczas tak samo, jak Bispinga, na kolei. W drodze książę spotkał dwóch ludzi, z którymi pozostał, a gość poszedł sam pieszko na stację.

Wobec ważności tych zeznań obrońca prosi o wezwanie na świadka p. Jałowieckiego.

Z Austrii.

(Telegr. „N. Ref.“)

Posłuchanie u cesarza.

Wiedeń. Cesarz przyjął wczoraj na posłuchanie następcę tronu, admirała Hausa i attaches wojskowych: pruskiego, japońskiego i brazylijskiego.

Czesko-niemieckie konferencje ugodowe.

Wiedeń. Wczoraj w południe odbyło się w gmachu parlamentu posiedzenie delegatów czeskich, którzy będą brać udział w dzisiejszej konferencji ugodowej.

Jak słychać przywódcą radykałów czeskich, poseł Choc, zjawi się na tej konferencji, wyjdzie jednak z sali obrad, skoro zjawi się w niej prezydent ministrów, lub minister spraw wewnętrznych. Namiestnik ks. Thun nie weźmie w tej konferencji udziału.

Z Sejmu dolno-austriackiego.

Wiedeń. Na posiedzeniu Sejmu dolno-austriackiego poseł Starý wniósł interpelację przeciw zarządzeniu, wydanem co do zamykania sklepów o 7 wieczór bez poprzedniego porozumienia się z odpowiednimi korporacjami kupieckimi.

Obrazy Rady rolniczej.

Wiedeń. Przybytna Rada rolnicza ustanowiła wczoraj specjalne komitety dla poszczególnych kwestyj, jako to: emigracji, ubezpieczenia społecznego, spraw kartelowych, subwencji rolniczych itd. Rada rolnicza omawiała stan akcyi, dotyczącej organizacji kredytów hipotecyjnych, jakoteż wdrożenia akcyi celem popierania hodowli i użytkowania bydła, w końcu omawiała sprawę dostaw wojskowych.

Trzeci wiceprezydent Wiednia.

Wiedeń. Trzecim wiceprezydentem miasta Wiednia został wybrany dotychczasowy radny Józef Rain, były restaurator.

Nowy komendant szkoły wojennej.

Wiedeń. Z początkiem roku szkolnego nastąpi zmiana w komendzie szkoły wojennej. W miejsce dotychczasowego komendanta mar-

szalka polnego porucznika Krausa, który obejmie komendę dywizji piechoty, komendantem zostanie generał major Alfred Kochanowski, komendant brygady obrony krajowej w Krakowie.

Z kongresu czeskich lekarzy i przyrodników.

Praga. Wczoraj kongres czeskich lekarzy i przyrodników zakończył swe obrady uchwaleniem szeregu rezolucyj. Między innymi uchwalili rezolucję w sprawie utworzenia uniwersytetu czeskiego w Bernie i samodzielnej wyższej szkoły rolniczej i wyższej szkoły weterynaryjnej w Pradze.

Wyrok śmierci.

Salzburg. Na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych skazał trybunał na śmierć przez powieszenie, robotników kolejowych Kristana i Kudernę oraz wdowę po robotniku kolejowym Feichterowej. Pierwsi dwaj zabili męża Feichterowej z jej podżuczenia. Kristan ma być powieszony pierwszy, Feichterowa na końcu, jako najwinniejsza. Wszyscy zgłosili żalenie nieważności.

Wiedeń. Król bułgarski Ferdynand przybył do zamku Ebenthal, gdzie zabawi kilka dni.

Zagrzeb. Cesarz ułaskawił zasądzonych za przestępstwa polityczne byłego posła chłopskiego, Radicza Stefana.

Odnaczenia i mianowania.

Wiedeń. „Wiener Zig.“ ogłasza: Cesarz udzielił tytułarnym radcom dworu dyrektorowi kolei państwowych we Lwowie, Stanisławowi Rybickiemu i dyrektorowi kolei państwowych w Stanisławowie, Karolowi Stelzerowi, krzyże komandorskie orderu Franciszka Józefa, pierwszemu z gwiazdą.

Cesarz zamianował sekretarza ministerjalnego w ministerstwie sprawiedliwości, dra Włodzimierza Dbałowskiego radcą sekcyjnym.

Minister sprawiedliwości zamianował sędziego powiatowego, dra Józefa Krzyżanowskiego, w Nowym Sączu radcą sądu krajowego.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości „Nowej Reformy“ z 4 czerwca.

Pogrzeb dra Schwartzkopfa.

Poznań. Wczoraj odbył się tu pogrzeb zmarłego naczelnego prezesa regencji poznańskiej, dra Schwartzkopfa. Pogrzeb odbył się z kościoła św. Krzyża na Grobli. W pogrzebie wzięli udział reprezentanci władz pruskich, oraz minister oświaty von Trott zu Solz.

W kołach berlińskich wymieniania jako następcę Schwartzkopfa prezesa regencji dr. Gramsch z Głębienia, który do 1 lipca r. z. był prezydentem poznańskiej Komisji kolonizacyjnej. Mianowicie to oznaczałoby dalsze zaostreżenie kursu dotychczasowej w pruskiej polityce antypolskiej, gdyż dr. Gramsch jako prezydent Komisji kolonizacyjnej występował energicznie za wywłaszczeniem i wogóle przy każdej sposobności popierał politykę „silnej pięści“ wobec Polaków.

Austro-serbskie porozumienie w sprawie kolei orientalnych.

Belgrad. W sprawie kolei orientalnych przyszło do zupełnego porozumienia między rządem austriackim a serbskim. Rząd serbski obejmując linie kolei wschodniej na terytoriach serbskich, natomiast zobowiązał się do ważnych ustępstw taryfowych i wybudowanie ważnej dla portów dalmatyńskich linii kolejowej z Uzi-ce do Umaw. Budowa tej kolei oddana będzie przedsiębiorstwu austriackiemu.

Przesilenie gabinetowe we Francji.

Paryż. Ag. Havasa donosi: Poincaré poruczył Vivianiemu utworzenie gabinetu. Viviani ma się naradzić ze swoimi politycznymi przyjaciółmi i dziś da odpowiedź.

Z marynarki niemieckiej.

Berlin. Utworzono nową posadę podsekretarza stanu marynarki i poruczone ją admirałowi Kapellenmu.

O rewelacje Liebknechta.

Brunświk. „Braunsch. Landeszig.“ donosi, że prokuratora berlińskiego wytoczyła proces redakcji „Vorwaertsu“ za zamieszczenie artykułów Liebknechta w sprawie szacherek orderami i tytułami.

Otwarcie części linii kolei bagdadzkiej.

Berlin. Biuro Wolfa donosi z Bagdadu: Owegdaj otwarto część linii kolejowej bagdadzkiej z Bagdadu do Samike, długą na 72 km.

Dwie kurje adwokackie.

Petersburg. Ministerstwu sprawiedliwości przedłożono projekt nacyonalizacji adwokatury. Projekt przewiduje podział adwokatów na dwie kurje, z których jedną tworzyliby adwokaci rdzennie rosyjscy, drugą adwokaci obcoziemcy. Pierwsza kurja, rdzennie rosyjska, korzystaćaby z pełni wszystkich praw, podczas gdy w kurji obcoziemskiej obowiązowałyby pewne ograniczenia narodowościowe.

Demonstracja grecka w Sofii.

Sofia. Na tutejszym kościele greckim wczoraj przed południem ktoś zatnął chorągiew grecką, co wywołało wielkie wzburzenie wśród ludności. Przed kościołem zebrał się tłum, który chciał chorągiew usunąć. Policya wczas wkroczyła, aby przeszkodzić przykrym scenom.

Grożba wojny włosko-abisyńskiej.

Paryż. „N. Y. Herald“ donosi z Adenu: Stosunki między Abisynią a Włochami zaostrzają się coraz bardziej w dalszym ciągu. Do Massaus nadchodzą codziennie nowe włoskie oddziały, które po krótkim wypoczynku ruszają ku granicy abisyńskiej.

Echa katastrofy okrętowej.

London. Zbadanie zwłok ofiar katastrofy

„Empress of Ireland“ wykazało, że większość podróżnych zginęła z powodu ran zadanych nożami. Dzienniki donoszą, że niektóre zwłoki są straszliwie pokaleczone, a rany są zadane widocznie ręką ludzką.

Wandalizm sufrażystek.

London. W galerii Doręgo zniszczyły sufrażystki dwa cenne rysunki siekierami i zraniły jednego z dozorców.

Reorganizacja leśnictwa w Turcji.

Konstantynopol. Przybył tu austriacki starszy radca leśniczy, Veith. Otrzymał on daleko idące pełnomocnictwa od rządu dla reorganizacji leśnictwa w Turcji.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca:

Michał Konopliński.

Nadesłane.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcji.)



(Pöstyén) na Węgrzech

najsilniejsze w Europie gorące źródła siarczano-magnezjowe przeciw cierpieniom stawów, reumatyzmowi, artretyzmowi, neuralgii, zwłaszcza ischiolowi, po złamaniach i zwichnięciach. Urządzenia mieszkań i kąpiel od najczystszych do luksusowych. Hotel Thermia, połączony z łaźniami, cały rok otwarty. Frekwencja 18.000 osób. Z Warszawy 15 godzin. z Krakowa 8, z Wiednia 3. — Wszelkich informacji oraz prospektów w języku polskim dostarcza: lekarz zakładowy Dr Al. Teichmann, zimą Kraków, latem Piszczany, willa Sztraka, alho Dyrekcja zakładu.

3476 10 10

Do wynajęcia

w domu przy ul. Blich 1. 4 mieszkania złożone: z 3 pokoi, przedpokoju, kuchni, łazienki itd; z 1 pokojem, kuchni, przedpokoju; z pokoju z piecem kuchennym i nyzą. Zaraz lub od 1 lipca. 4580

Wojciech Bucki

dlugoletni przykrawacz firmy J. LIPCZYŃSKI, otworzył magazyn krawiecki w tym samym lokalu w Ryńku 32 w Krakowie. 4477

Materye angielskie! Ceny przystępne!

Inż. Fryderyk Juer

radca kolei państwowych

zmarł w Jasle w poniedziałek dnia 1-go czerwca 1914 roku, przeżywszy lat 42.

Pogrzeb odbędzie się w KRAKOWIE z dworca kolejowego przy ulicy Pawiej we czwartek dnia 4 czerwca 1914 r. o godzinie 12 w południe na cmentarz izraelicki. Na ten smutny obrzęd zaprasza Przyjaciół, Kolegów i Znajomych STROSKANA RODZINA.

Podziękowanie.

Wszystkim Tym, którzy ukochanemu ojcu i dziadkowi naszemu ś. p. Karolowi Brzezińskiemu oddali ostatnią posługę a nam pospieszyli z wyrazami współczucia, składamy serdeczne podziękowanie. 4566

Rozwadowscy i Bereźnicki.

Podziękowanie.

Podobało się Najwyższemu dotknąć nas bolesnym ciosem i zabrać nam do Swęj chwały, ukochanego, nigdy nie zapomnianego naszego Ojca i dziadka ś. p. Macieja Spałeckiego.

Po ciężkiej tej stracie, doznaliśmy tyle dowodów żalu i współczucia, że nie jesteśmy w stanie podziękować Każdemu z osobna, tą drogą przeto Wszystkim, którzy raczyli uczestniczyć w smutnym obrzędzie pogrzebowym, lub też w inny sposób nieśli nam słowa pociechy, szlemy z głębi żalobnych serc serdeczne „Bóg zapłać“.

Rodzina.

Podziękowanie.

Rodzina ś. p. Alfreda Pukalskiego z Andrychowa na tej drodze śle serdeczne podziękowanie wszystkim Przyjaciółom i Znajomym ś. p. Zmarłego za okazaną Mu i Rodzinie w ciężkich chwilach, długiej a dolegliwej jego choroby życzliwość, za okazane po jego śmierci współczucie i za odprawienie zwłok na wieczny spoczynek. 4568

Wdowa z Dziećmi.

Przed stu laty

nie było wcale czemś nadzwyczajnym spotkać się z zdrowym i pełnym jeszcze uzębieniem u osób w wieku 50, 60 lub nawet 70 lat. Ludzie żyli rozważnie, razem ze słoneczem kładli się spać i wstawali, prowadzili życie umiarkowane i unikali wzruszeń. A dzisiaj! Teraz pełne uzębienie należy do rzeczy nadzwyczajnych.

Dlatego też bardzo usilnie nakłaniamy do tego, aby każdy przyzwyczaił się do codziennego, antyseptycznego pielęgnowania ust. — Jeden niech to mówi drugiemu, przyjaciel przyjacielowi, rodzice swoim dzieciom: pielęgnujcie swoje zęby, płukajcie sobie usta kilka razy dziennie, starajcie się o to, by zachować zdrowe zęby; ale szczególnie dbajcie o to, aby całą jamę ustną uchronić przed zszkodzeniem zębów i szkodliwymi dla zdrowia bakteriami i gniciem. To nie wystarczy, że się zęby codziennie wyczyści wystykiem lub pastą do zębów, codzienne bowiem pielęgnowanie ust tylko wtedy będzie miało rzeczywisty skutek, jeżeli się je wykona jakąś antyseptyczną wodą do ust, jak np. Odolem.

Kto sobie codziennie rano i wieczorem usta płucze Odolem, a zęby czyści szczoteczką, jest zabezpieczony przed szkodliwym działaniem bakterii i produktów gnicia. Jest to przecież ogromnie mały wysiłek, jeżeli się codziennie dla swego zdrowia rano i wieczorem kilka minut poświęci. Te płukania ust Odolem są rzeczwiście najlepszym ubezpieczeniem zdrowia i życia w całym tego słowa znaczeniu, a premia wynosi tylko kilka halerczy dziennie. 261

Powodzenie

TUTEK CYGARETOWYCH „FRAMOS“

ma to do siebie, że rodzi nie tylko zazdrość, lecz i chęć naśladowania. To też dziś w obiegu handlowym pojawiają się ciągle naśladownictwa, które chcą płynąć pod żaglami „FRAMOS“.

Ocenę wartości tych naśladownictw — oddaje pod sąd P. P. Palaczy papierosów, a szczególnie zwolenników tutek cygaretowych „FRAMOS“.

Fabryka tutek i bibulek cygaretowych M^{ra} Wł. Beldowskiego w Krakowie.

ZAKŁAD DENTYSTYCZNY M. FISCHERA

Kraków, ulica Andrzeja Potockiego L. 2, na szynku rutynowane o technika 4091 8 1

CZEKOŁADA A. Piaseckiego W KRAKOWIE

niezrównana jakość i smak.

Dr Józef ZEITNER

ordynuje 4102 7 23

w Franzensbadzie „Berliner Hof“.

Najlepszą pastą do pielęgnowania zębów jest dziś bezwarunkowo

Tlenol

Prof. Dra N. Cybulskiego. „Tlenol“ nie zawiera szkodliwego mydła, jak inne podobne wyroby niszczące szkodliwego zębów, posiada natomiast wszelkie własności, wymagane przez nowoczesną higienę jamy ust.

Wszędzie do nabycia!

Dr Ignacy Better

ordynuje, iak lat ubiegłych, w Kryniczy, willa „Trzech Róż“. 3954 5 12

Ruch przejezdnych.

Kraków 3 czerwca.
HOTEL BELVEDERE: Profesor Louis Rig

